

عنوان مقاله:

پدافند غیرعامل و نگرشی بر تاب آوری جوامع شهری در مواجهه با بحران ها و مخاطرات محیطی

محل انتشار:

کنفرانس پدافند غیرعامل و توسعه پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

احمد پوراحمد - استاد گروه جغرافیای انسانی دانشکده جغرافیای دانشگاه تهران

کیومرث ملکی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور و نویسنده ی مسئول

علی فتحی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور

بهناز پورخداداد - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور و مدرس دانشگاه

خلاصه مقاله:

در طول تاریخ، حوادث و رخداد‌های محیطی بی شماری زندگی شهری را مختل کرده اند. تغییر شدید آب و هوا، زلزله، و خطر آفرینی ساخت و سازهای انسانی به طور فزاینده ای رونق شهرها رادستخوش تهدید می کنند. لیکن مقابله با این مخاطرات محیطی نیازمند برنامه ریزی مدون و از پیش‌تعیین شده با هدف کاهش آسیب پذیری و سنجش میزان تاب آوری و انعطاف جوامع شهری در مواجهه با مخاطرات می باشد. در این بین پدافند غیرعامل با رویکردی آینده نگرانه درصدد انعطاف پذیر نمودن جوامع شهری می باشد. تاب آوری و کاهش خطرپذیری بلایا باید بخشی از طراحی شهری و استراتژی های دستیابی به توسعه پایدار باشد. لیکن تدوین و ارائه یک برنامه ریزی استراتژیک ضرورتی اجتناب ناپذیر خواهد بود. فرایند برنامه ریزی استراتژیک به مراجع محلی امکان می دهد تا اولویت های کلیدی کاهش خطرپذیری بلایا را شناسایی کرده، بر روی آنها تمرکز کنند و بیننده منابعی (انسانی، اقتصادی، تکنولوژیک و طبیعی) به طور محلی در دسترس می باشد. شهر در طیف فرایند برنامه ریزی می تواند نقاط قوت و ضعف خود را ارزیابی کرده و هر گونه فاکتور خارجی که باید برای حصول نتایج واقعی و عملی مورد رسیدگی قرار گیرد را مد نظر قرار دهد. در این بین سنجش میزان تاب آوری شهری با توجه به مولفه ها و ابعاد اقتصادی - اجتماعی، نهادی، زیست محیطی... در مواجهه با نوع مخاطرات تشخیص داده شده و قبل از وقوع مخاطرات میزان تاب آوری جوامع شهری سنجیده می شود.

کلمات کلیدی:

بحران، پدافند غیرعامل، تاب آوری، جوامع شهری، مخاطرات محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/565273>

